

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)

z dnia 12 marca 2018 roku

w przedmiocie

umorzenia dochodzenia

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. J. G.

Sędziowie: r.pr. B. C. (sprawozdawca)

r. pr. A. W. (1)

Protokolant: r.pr. K. C.

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym sprawy możliwości popełnienia przez radcę prawnego P. J. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 26 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, tj. występowaniu jako pełnomocnik klienta w sytuacji, w której posiadana przez niego wiedza o sprawach innego klienta lub osoby na rzecz której wykonywał uprzednio czynności zawodowe daje nowemu klientowi nieuzasadnioną przewagę na skutek zażaleń Pana M. M. oraz Pani A. M. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. A. W. (2) z dnia 22 grudnia 2017 roku sygn. akt RD 54/17 o umorzeniu dochodzenia w sprawie

postanawia

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 437 § 1 w zw. z art. 459 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 430 § 1 w zw. z art. 459 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. pozostawia bez rozpoznania przyjęte zażalenie M. M..

3.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 931 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. na skutek zawiadomienia dokonanego przez M. M. postanowił wszcząć dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego P. J. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 26 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych tj. występowaniu jako pełnomocnik klienta w sytuacji w której posiadana przez niego wiedza o sprawach innego klienta lub osoby na rzecz której wykonywał uprzednio czynności zawodowe daje nowemu klientowi nieuzasadnioną przewagę.

W dniu 22 grudnia 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i analizie dołączonych dokumentów, powołanych w uzasadnieniu postanowienia, umorzył dochodzenie w niniejszej sprawie.

Na powyższe postanowienie M. M. złożył zażalenie w dniu 29 stycznia 2018 r. zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego i procesowego, mającą wpływ na treść zapadłego w niniejszej sprawie postanowienia tj.:

- art. 27 ust. 5, art. 28 ust. 3 i art. 29 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez ich niezastosowanie,
- art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez błędne przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zachowanie radcy prawnego nie podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej,
- art. 7 k.p.k. polegającą na dowolnej, a nie swobodnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Skarżący podniósł, że osoba prawna jest całkowicie powiązana z osobą bądź osobami fizycznymi ją tworzącymi, a następnie prowadzącymi. Wprawdzie majątek spółki stanowił własność spółki, ale został on przekazany przez stronę skarżącą i po osiągnięciu zamierzonego celu i zakończeniu inwestycji miał zostać jej zwrócony w wyniku likwidacji spółki i faktu, iż posiadała ona wszystkie udziały. Dlatego radca prawny P. J. będąc pełnomocnikiem spółki (...) sp. z o.o., której założycielem oraz większościowym wspólnikiem była skarżąca A. M., reprezentując następnie spółkę (...) sp. z o.o., która przejęła udziały A. M. w w/w spółce, reprezentował dwa podmioty, których interesy były sprzeczne.

Rozpoznaj ąc odwołanie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) we W. ustalił i zważył, co następuje:

Zarzuty odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie. Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo ustalił stan faktyczny, zwłaszcza w takim zakresie, w jakim był on niezbędny do rozpoznania skargi i umarżając dochodzenie dokonał prawidłowo rozstrzygnięcia w sprawie. Tym samym Sąd nie dopatrył się błędów w postanowieniu wydanym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, na które ten wskazywał w zażaleniu.

Uzasadniając postanowienie o umorzeniu Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo przyjął, iż nie wykazano, by A. M. była klientem radcy prawnego P. J. i aby prowadził on sprawy, w których byłaby stroną. Skarżąca w swoim zażaleniu wskazywała, iż zawiadomienie dotyczyło jej spraw związanych ze spółką (...) sp. z o.o., której była udziałowcem. Należy w tym miejscu zauważyć, że do powstania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością konieczne jest zawarcie umowy spółki, powstaje wówczas spółka z o. o. w organizacji, która wraz z dokonaniem wpisy w krajowym rejestrze sądowym uzyskuje osobowość prawną i staje się spółką z o.o. w swej właściwej formie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przez cały czas swego istnienia - od momentu jej powstania do momentu rozwiązania, bez względu na formę ustrojową, w której obecnie występuje - jest podmiotem prawa odrębnym od tworzących ją wspólników. W każdej z tych form spółka ta charakteryzuje się więc wyodrębnieniem podmiotowym, majątkowym i organizacyjnym od tworzących spółkę wspólników. W rezultacie posiadania osobowości prawnej spółka z ograniczoną odpowiedzialnością uzyskuje własną sferę interesów prawnych i faktycznych, swoją autonomię, do której wspólnicy mogą wkraczać jedynie na podstawie stosownego upoważnienia. Prawna odrębność spółki od wspólników sprawia, że nie jest dopuszczalne działanie przez udziałowców w imieniu spółki z o.o., zwłaszcza reprezentowanie jej wobec osób trzecich, ani też bieżące wywieranie wpływu na podejmowanie decyzji przez uprawniony organ, inaczej jak poza uchwałami wspólników, i to

tylko w zakresie dozwolonym ustawą. Zastrzeżenie to dotyczy także relacji pomiędzy wspólnikami a radą nadzorczą lub komisją rewizyjną oraz pomiędzy zarządem a organem nadzoru.

Z tego powodu Sąd nie podzielił argumentacji skarżącej jakoby ochrona zaufania klienta jakim była niewątpliwie spółka (...) sp. z o.o., rozciągała się na wspólnika tej spółki tj. A. M.. Są to różne podmioty, mające odrębne prawa i obowiązki.

Sąd uznał za prawidłową argumentację Rzecznika Dyscyplinarnego, iż radca prawny P. J. reprezentując spółkę (...) o wyłączenie wspólnika A. M. ze spółki (...) sp. z o.o. nie naruszył interesów skarżącej, której doradzał w innej sprawie. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż art. 28 (...) dotyczy procesowej aktywności radcy prawnego. Nie znajduje on zatem zastosowania do pomocy prawnej świadczonej pozaprocusowo jaka miała miejsce w przypadku konsultacji dla świadka, którym była skarżąca w sprawie przed sądem w Dzierżoniowie. Przepisy prawa nie przewidują bowiem, pełnomocników dla świadków. W takiej sytuacji należało rozważyć możliwość naruszenia art. 26, 27, 29 i 30 (...), których celem jest ochrona zaufania klienta do radcy prawnego w sferze doradczej świadczonej pomocy prawnej także pozaprocusowo. Zgodnie z tymi przepisami radcy prawnemu nie wolno doradzać klientowi, którego interesy są sprzeczne z interesami innego klienta lub byłego klienta (innej osoby, na rzecz której radca prawny świadczył pomoc prawną) w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej. Należy podkreślić, że zakazy te dotyczą udzielenia pomocy prawnej w konkretnej sprawie, w której może dojść do konfliktu interesów, a nie świadczenia na rzecz klienta pomocy prawnej, co do zasady. Sąd oceniając, czy doszło do naruszenia tych przepisów uznał, iż udzielona przez radcę prawnego P. J. konsultacja dla A. M. nie dotyczyła żadnych z dwóch w/w spółek, ani nie była z nimi związana. Tę okoliczność potwierdziła sama skarżąca. Powyższe nie daje zatem podstaw do zastosowania również tych przepisu w niniejszej sprawie, gdyż radca prawny prowadząc sprawę jako pełnomocnik spółki (...) o wyłączenie skarżącej jako wspólnika ze spółki (...) sp. z o.o. nie naruszył obowiązującej go tajemnicy zawodowej w związku z udzieloną A. M. konsultacją w innej sprawie.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy (...) we W. orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.